

ASPIRIENTJE VAN SIENTJE

Doldwaze komedie in drie bedrijven

door

BETSIE OOINK

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **ASPIRIENTJE VAN SIENTJE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **BETSIE OOINK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2019 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **12** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Dokter Thomas van der Laar - net begonnen in de dorpspraktijk van zijn vader.

Louise - zijn vrouw, nogal verwend type; kan niet wennen in het dorp

Oude dokter van der Laar

Sientje - de huishoudster, al bij de oude dokter

Kitty - nieuwe doktersassistente

Herman - behanger

Postbode

Donna - patiënte, bekende operazangeres, heeft nogal wat noten op haar zang

Alie Vreeman - patiënte

Mevrouw Jansen - patiënte

Vader van Alie, oud boertje

Karel - taxichauffeur

Turks echtpaar

(er kunnen enkele dubbelrollen in gespeeld worden)

DECOR: Bestaat uit 2 gedeelten.

Links een dokterskamer met achterin een medicijnkast. Bureau en behandeltafel.

Rechterkant is een wachtkamer (nog niet af). Aantal stoelen voor de patiënten. Rommelig.

Tussendeur, deur rechts naar woonhuis, rechtsachter naar buiten. Aan de linkerkant in de dokterskamer tuindeuren links of evt. achter.

Er wordt afwisselend in de spreekkamer en in de wachtkamer gespeeld!

Het 2^e bedrijf bestaat uit 2 gedeelten.

Woordje auteur:

Het stuk is al eens opgevoerd en duurt ongeveer 110 minuten.

EERSTE BEDRIJF

THOMAS: *(zit aan bureau, pakt een boek, wat erg stoffig is en blaast het stof eraf, en loopt dan door de tussendeur naar wachtkamer)*
Louise.....Louise! Kom eens. Dit kan toch echt niet.

LOUISE: *(van rechts)* Hoi Schat. Ik ben er al. Hoe gaat het mijn doktertje? *(valt Thomas om de nek)*

THOMAS: *(maakt zich los)* Nu niet Louise. Dat kan niet. Er komen zo patiënten. Zeg, wil jij misschien even afstoffen in mijn spreekkamer? Het is er zo stoffig door die verbouwing.

LOUISE: Ik? Moet ik dat doen? Ik ben de doktersmevrouw hoor. Daar hebben we toch personeel voor!

THOMAS: Nou, dan vraag je het maar aan Sientje. Maar ik kan zo geen patiënten ontvangen. *(door midden deur naar spreekkamer)*

LOUISE: *(kijkt even wat beduusd)* Nou ja zeg! *(klopt op tussendeur en gaat gelijk naar binnen)* Doktertje, kan ik nog iets anders voor u betekenen? Klein kusje bijvoorbeeld? *(weer omhelzing)*

THOMAS: Kom op Louise. Nu niet, zei ik. Ik heb zo spreekuur.

LOUISE: *(pruilend)* Hé bah. Toen we nog in de stad woonden was je veel leuker en was het veel gezelliger.

THOMAS: Ja, maar toen had ik de praktijk van mijn vader nog niet overgenomen. Ik ben nu een echte dokter en ik kan niet altijd met jou bezig zijn.

LOUISE: Ja, en wat voor een dokter! Een hele knappe dokter. *(verleidelijk)* Dokter, mijn hart klopt zo snel.

THOMAS: *(geeft nog vlug een kusje)* Zo, en nu wegwezen. *(duwt haar naar tussendeur en nog even klapje op de billen. Thomas gaat achter bureau zitten)*

LOUISE: *(in wachtkamer)* Sientje.... Sientje... *(roept nog een keer bij rechterdeur)*

SIENTJE: *(op van rechts)* Jaa? Wat is er? Ik was net in de keuken bezig, hoor!

LOUISE: Foei Sientje. Zo zeg je dat toch niet. Ik wil wel dat je een beetje beleefd tegen me bent. Kun je niet zeggen: Had u geroepen, mevrouw?

SIENTJE: Jawel. Dat kan ik best wel. *(klapt hakken tegen elkaar en overdreven)* Had u geroepenmevrouw!

LOUISE: Ja, Sientje, mijn man wil graag dat je even afstof in de spreekkamer. Het is daar erg stoffig door die verbouwing.

SIENTJE: Oh, vroeg Thomas dat?

LOUISE: Nee, mijn mán vroeg dat!

SIENTJE: Oh, altijd gedacht dat die Thomas heette. Heb ik vroeger nog op gepast en mee op schoot gezeten.

LOUISE: (*kwaad*) Ja dat zal wel, ga nu maar snel daar naar toe en doe niet zo brutaal.

SIENTJE: Oh, voor Thomas wil ik dat best even doen, hoor! (*Louise balt vuist en gaat kwaad rechts af*) Stadse fratsen. (*stelt zich op voor tussendeur*) Zo, even laten zien dat ik wel weet hoe het hoort. (*klopt op tussendeur en wacht en klopt nog een keer*)

THOMAS: Jaa..?

SIENTJE: (*gaat naar binnen strijkt schortje nog even glad*) Goedemorgen dokter van der Laar.

THOMAS: Goedemorgen Sientje. Tjonge, wat ben jij opeens beleefd?

SIENTJE: Opdracht van hogehand. En is er me opgedragen om hier te gaan afstoffen.

THOMAS: Ach, ik ken jou al zo lang. Jij mag me gerust Thomas noemen. Maar als je hier even af zou willen stoffen, zou wel fijn zijn.

SIENTJE: Ja, het geeft zo'n zootje, zo'n verbouwing, hè? Maar ja, er moest wel wat vernieuwd worden.

THOMAS: Precies.

SIENTJE: (*gaat afstoffen, blaast ook stof van een boek recht in het gezicht van Thomas, die begint te hoesten*) Oh... sorry, wat ben ik toch een konijn, hè? Wacht, ik zal het even wegvegen. (*veegt gezicht van Thomas af met stofdoek terwijl ze over bureau hangt*)

THOMAS: Ja, ja, het is al goed. Zeg Sientje, heb jij de nieuwe assistente al gezien? Zij had er toch al moeten zijn!

SIENTJE: Ik heb niks gezien. Komt er een nieuwe assistente dan? Heeft mij niemand verteld. Was dat nodig?

THOMAS: Ja, dat lijkt me wel handig. Ik kan niet alles alleen doen.

SIENTJE: Ooh... vroeger mocht ik je vader wel eens helpen. Tabletten inpakken en zo. En hij vroeg ook wel eens raad aan mij. Want ik ken alle mensen hier uit het dorp, hè. Niet dat ik zo nieuwsgierig ben, maar zo gaat dat, hè. En mijn moeder wist ook heel veel. En ze maakte dur eigen kruidenmengsels. Die hielpen best, hoor!

THOMAS: Ach ja, je moeder. Wij noemden haar vroeger altijd de toverkol. Maar ja, dat kan tegenwoordig allemaal niet meer. Doe jij trouwens nog wel eens iets met die kennis? Je zegt dat het wel hielp. Natuurlijk genezen is best in tegenwoordig, hoor!

SIENTJE: Och, ze heeft me wel wat recepten nagelaten. Ik gebruik zelf wel eens een smeerseltje als ik hoofdpijn heb. Maar verder niet.

THOMAS: Misschien best wel een idee om iets mee te doen. *(kijkt op horloge)* Nou ja, Ik hoop wel dat dat kind zo komt. *(Sientje gaat weer afstoffen. Dan komt postbode r.a. binnen en klopt aan de tussendeur)*

THOMAS: Ah, daar zal je haar hebben. Kom maar verder.

POSTBODE: Goedemorgen, Ik heb een aangetekende brief. Uit het buitenland volgens mij. Is die voor u? Wilt u hier dan even tekenen?

THOMAS: *(kijkt op brief)* O ja, die is voor mij. *(tekent)* Dank u wel.

POSTBODE: Graag gedaan. Enne.. succes met uw nieuwe praktijk, hè. U begint toch vandaag voor het eerst?

THOMAS: Klopt ja.

POSTBODE: Nou, uw vader was erg geliefd in het dorp. Dus dat zal met u ook wel lukken, denk ik. Ajuus.

THOMAS: *(heeft intussen brief al opengemaakt en leest)* Ja dank u wel. Tot de volgende keer.*(lezen)* Nou, dat is nou ook wat.

SIENTJE: Toch niet meteen al problemen, hoop ik?

THOMAS: Nee hoor, dat niet. Maar weet je, ik had een hele poos geleden al eens gesolliciteerd op een baan als arts in het buitenland, in de derde wereld. Lijkt me wel mooi om te doen. Maar daar had ik nooit meer iets van gehoord. Dus toen mijn vader graag wilde stoppen ben ik hier gekomen. En nu is er een brief of ik nog interesse heb. Hoe raar kan het lopen!

SIENTJE: Oh, maar je blijft nu toch wel hier?

THOMAS: Dat denk ik wel. *(telefoon gaat op bureau dokter)* Met dokter van der Laar. Ah.. dag Kitty..... Wat zeg je? Je staat bij de bushalte en je bent het adres kwijtgeraakt?..... Das niet zo handig. Gewoon Dorpstraat 67... Ach, weet je, ik kom je wel even halen met de auto. *(staat op)* Eh... Sientje. Ik ga even naar het busstation om de assistente op te halen. Mochten er al patiënten komen, laat ze dan maar even in de wachtkamer. En als mijn vrouw hierheen komt, zeg maar dat ik zo terug ben. *(witte jas uit en rechtsachter af)*

SIENTJE: Nou, die is ook niet al te snugger dan. Ergens heen gaan en dan geen adres hebben. Was ook nergens voor nodig trouwens: Een nieuwe assistente. Hmm... Zal ik eens kijken of er veel veranderd is in de kast? *(voelt maar kast zit op slot)* Oké, en nu? *(kijkt in bureaula en vindt sleutel en neust in medicijnkast)*

LOUISE: *(van links uit tuin)* Kijk eens schatje, wat ik voor je geplukt heb?

SIENTJE: *(doet gauw deur dicht)* Ik ben je schatje niet!

LOUISE: Ojee. Ik schrik me dood. Wat doe je daar in die kast. En waar is mijn man?

SIENTJE: Ik was gewoon aan het afstoffen. Dat had mevrouw zelf gezegd.

LOUISE: Ja, de kamer afstoffen, maar toch niet ieder doosje apart. Idi....

SIENTJE: Ehh. Pas op wat je zegt. Ik pik niet alles. Dan doet u het zelf maar.

LOUISE: Ja, ja, al goed. Maar waar is mijn man? Die was hier toch?

SIENTJE: Nou, ik heb hem niet opgesloten in de kast, hoor. Nee, Thomas....ik bedoel, uw man, zit nu in de auto met Kitty. Tenminste.. *(kijkt op horloge)* Ja, dat zal nu zo'n beetje de tijd zijn, denk ik.

LOUISE: *(valt op stoel achter bureau)* Nou ja, wat is dat nu weer voor onzin. Wie is Kitty? Hij heeft toch spreekuur?

SIENTJE: Dat is geen onzin hoor. Maar maakt u zich niet ongerust. Hij is gewoon de assistente aan het ophalen.

LOUISE: Mens, zeg dat dan gewoon. Ik schrik me rot. Hier, wil jij deze bloemen even in de vaas zetten?

SIENTJE: Oh, jawel hoor. Geef maar hier. Ik zal even een vaas gaan halen. *(gaat door tussendeur en rechts af)*

LOUISE: Pff. *(strijkt zich voorhoofd af)* Ik vind het nog niks hier in dit huis. In de stad was het veel leuker. En die Sientje. Ik word er helemaal nerveus van. *(kijkt in kast en pakt doosjes)* Rustgevend.... Vocht afdrijvend. Ja, dat lijkt me wel wat. *(pakt een aantal doosjes en loopt al lezend door tussendeur, waar Sientje net van rechts komt met vaas met bloemen)* Hè, laat me toch niet te hele tijd zo schrikken.

SIENTJE: Ik laat u helemaal niet schrikken. Ik kom gewoon binnen. Als u schrikt zult u wel wat te verbergen hebben.

LOUISE: Ik heb helemaal niets te verbergen. *(moffelt doosjes weg als Sientje haar de bloemen wil geven)* Nee, nee, doe jij dat maar even. *(rechts af)*

SIENTJE: *(door tussendeur en zet vaas bloemen op bureau, spottend)* Ja hoor. Doe jij dat maar even. Jeetje. Wat een kakmadam. Dan had ik het vroeger bij de oude dokter toch veel beter. Kon ik lekker mijn eigen gang gaan. Nou ja, het zal wel wennen. *(ziet doktersjas liggen)* Ja, ja, hippe jas bij een hippe nieuwe dokter. *(past jasje aan en gaat achter bureau zitten. Telefoon gaat en ze neemt op)* Met de assistente van dokter van der Laar. Ooh.. dag mevrouw Jansen. Ja, de nieuwe dokter

heeft ook een nieuwe assistente ja.....Precies, nieuwe tijden, net wat u zegt.....De uitslag van uw onderzoek?.....Ja, dat weet ik zo niet....o wacht... Ik zie u hier net boven op de stapel liggen, ha ha... grapje. U zelf niet natuurlijk Wat eruit is gekomen?.... Ogenblik graag..... Ik zal even kijken. *(doet hand over hoorn en kijkt in dossier, mompelt wat moeilijke woorden, huh..)* Mevrouw Jansen. Er is niets aan de han... Ja, dat kan wel, maar hier staat dat u over een jaar pas terug hoeft te komen!Ja, ja, dat snap ik. Dag mevrouw Jansen. Pff. Dat was niet zo heel handig Sientje. Maar wat een moeilijke woorden. Ik begrijp er niks van. De oude dokter vertelde het altijd veel eenvoudiger. *(gaat zitten lezen in dossiers. Tijdens dit gesprek is er een behanger binnengekomen in de wachtkamer, die de boel eens bekijkt. Meet wat op enz. Spel gaat daar verder)*

BEHANGER: *(met witte werkjas met wat rode verfvlekken)* Nou, wat zei de baas nou ook al weer? Wat moest er hier nog gebeuren? Was toch bijna klaar, dacht ik. Het behang zit er toch netjes op, al zeg ik het zelf. Oh, ik zie het al. Die deur moet een keer over. *(gaat fluitend spulletjes pakken)* Nou...

DONNA: *(bekende zangeres, een echte dramaqueen, van rechtsachter)* Goedemorgen. U moet me helpen. Bent u de dokter? Ja, natuurlijk. Ik zie het al. U hebt een witte jas aan. Oh...mijn hoofd. Vreselijk. En mijn keel... Oh, ik ben zooo ziek. En ik móét vanavond optreden. Kunt u.... *(kijkt hem aan)* Getver..... U hebt de bloedspetters nog op uw jas zitten. Kunt u geen schone aandoen?

BEHANGER: Jawel, dat kan wel. Maar dat doe ik pas als ik klaar ben met mijn werk.

DONNA: Klaar met uw werk? Wat bent u in vredesnaam aan het doen dan? Iemand aan het slachten of zo? Ohhh. *(grijpt zich weer naar keel)* Maar u moet me helpen. Weet u wie ik ben?

BEHANGER: Nee, geen idee. Maar weet u wel wie ik ben?

DONNA: Ja, de dokter natuurlijk. *(hoest en kucht wat tijdens het volgende antwoord)*

BEHANGER: Nee, ik ben de behanger.

DONNA: Waaat? Of ik zwanger ben? Nee, natuurlijk niet. Maar ik heb zo'n hoofdpijn.

BEHANGER: Oh, gewoon doorgaan zo. Hoofdpijn is een prima voorbehoedsmiddel. Gewoon volhouden. Dan word je ook niet zwanger.

DONNA: Man, je bent gek. Je bent zelf zwanger.

BEHANGER: Ikke? *(wrijft zich eens over dikke buik)* Nou, echt niet hoor. Dit buikje heeft een andere oorzaak. En bij mijn weten was

mijn vrouw ook nog niet zwanger toen ik vanmorgen wegging. Maar ja, je weet maar nooit. Die behanger. Hè. Zeg, jij was zangeres, zei je net?

DONNA: Ja, ik ben Donna de Lucia, de bekende operazangeres en ik moet.....

BEHANGER: Oh, maar dan ken jij vast dat liedje wel van die behanger!

DONNA: Man, ik ken geen liedjes en ik wil.....

BEHANGER: Oh, dat is vervelend. Zangeres zijn en geen liedjes kennen. En 't is toch zo'n mooi liedje. Van Wim Sonneveld geloof ik of Leen Jongewaard.. Zal ik het eens zingen?

DONNA: Nee. *(schudt hoofd en grijpt weer naar hoofd)*

BEHANGER: *(zingt luidkeels en vals, evt. zwaaiend met verfkwast en (namaak) verfspetters in het rond strooiend)* Morgen kan ze zwanger zijn; kan ook nog vandaag; kan van de behanger zijn of van een Franse zanger zijn of iemand uit Den Haag. 'k Wou dat ik nog één keer met mijn dochter aan het handje lopen kon. Op een mooie Pinksterdag, samen in de zon. Zo heet het. Op een mooie Pinksterdag. *(aan de andere kant hoort Sientje dat en zij gaat aan de deur staan luisteren)*

DONNA: *(heeft handen op oren gehouden)* Man, je bent gek. En je zingt zo vals als een kraai.

BEHANGER: Ja, dat kan best. Ik ben ook geen zanger maar behanger.

DONNA: Ja, ja, je bent echt gestoord. Ooh. Mijn arme hoofd. Als je dan geen dokter bent, waar is dan de echte dokter?

BEHANGER: Ik zou het niet weten. Ik ben hier nog niet zo lang. Maar volgens mij is daar de spreekkamer.

DONNA: Oké. *(stormt naar de deur en gooit die zo hard open, dat Sientje die tegen het hoofd krijgt)* Dokter! U moet me helpen. Ik heb zo'n vreselijke hoofdpijn.

SIENTJE: Au! *(wrijft hoofd)* Ja, ik ook nu.

DONNA: Dat is niet zo belangrijk. Ik ben Donna en ik moet vanavond optreden.

SIENTJE: Nooit van gehoord. Wel van Ma Donna.

DONNA: Ooh. Ik word gek hier. *(schreeuwend en grijpt naar keel)* Ik ben geen ma en ik ben ook niet zwanger. Ik ben Donna de Lucia, de bekende operazangeres, en ik wil dat iemand me van mijn keelpijn afhelpt, want ik moet vanavond optreden!! En iets voor mijn hoofdpijn asjeblijft!!

SIENTJE: Maar ik ben geen dokter.

DONNA: Jij ook al niet? Ik heb nu al twee mensen in een witte jas gezien. Ik ben hier bij de dokterspraktijk en er is geen dokter. Ben ik nu gek of zijn jullie gek?

SIENTJE: Ikke niet, hoor.

DONNA: Maar wie ben jij dan?

SIENTJE: Ik eeh... Ik ben hulpdokter. Ja, dat ben ik.

DONNA: Nou mooi, geef me dan iets voor mijn keel en mijn hoofd. Ik voel me zo beroerd!

SIENTJE: Jaaa... Dat wordt moeilijk.

DONNA: Ooooh... Wat moet ik dan? (*kwaad*) Ik ga hier echt niet weg voor ik wat gekregen heb hoor.

SIENTJE: (*na even nadenken*) Weet u, ik heb nog wel wat voor u. Maar dat moet ik wel even halen. Gaat u hier maar even rustig liggen. (*wijst op behandeltafel*) Altijd goed. (*via tussendeur rechts af, doet wel eerst even witte jas uit*)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto